

Γεωργίου Ν. Φιλάρετου.

Εἰς ἐκουσίαν ἐξορίαν.

Δημοσιεύματα,
συνεντεύξεις, ἐπιστολαί.

(30 νοεμβρίου 1920—27 Σεπτεμβρίου 1922).

«... καὶ ἢ πείθειν ἢ ποιεῖν, ἂν κελεύει [ἡ πατρίς],
... ἢ ἂν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς, ἐξεῖναι λαβόντα τὰ
αὐτοῦ ἀπέναι ὅποι ἂν βούληται».

Σωκράτης [εἰς Κρίτωνα Πλάτωνος 51].

«... λυθέντων τούτων [τῶν νόμων], καὶ ἐκάστω δοθείσης
ἐξουσίας ὅ,τι βούλεται ποιεῖν, οὐ μόνον ἡ πολιτεία οἴχεται,
ἀλλ' οὐδ' ὁ βίος ἡμῶν τοῦ τῶν θηρίων οὐδὲν ἔν διενέγκαι».

Δημοσθένης [κατὰ Ἀριστογείτονος Α' 776].

Ἐν Ἀθήναις.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Καμινάρη — Κυριάκου.

1923